

zato ga verni Slovenci še dandanes radi slavijo in njemu v čast cerkve in kapele zidajo. Spomin njegovega blagega delovanja v Ptuj pa je ohranjen v starodavni, njemu v čast posvečeni cerkvi zunaj Ptuja.

Po smrti Luipramovi (859) je postal nadškof v Solnogradu Adalvin, kateri je, kakor njegov prednik, obiskal večkrat naše kraje ter je birmoval, pridgoval, in cerkve posvečeval. Ko je škof Ožbald umrl, kar se je najbrž l. 861 zgodilo, nadškof Adalvin Slovincem ni hotel več posebnega škofa dati, ampak je izročil nadzorovanje vsega ljudstva v Privinovi deželi nadduhovnu Altfridu, bivšemu dvornemu kaplanu kneza Privine. Po Altfridovi smrti postal je višji duhovnik na Slovenskem Rihbald, ali ta se je zaradi važnih cerkvenih sprememb, ki so se v Panoniji vršile, kmalu nazaj v Solnograd vrnil. V tej dobi je namreč vzhodna štajarska dobila za nekaj časa drugega višjega pastirja.

c) Sv. Metod v Ptui.

Moravski knez Rastislav je proti koncu l. 862. prosil svojega prijatelja v Carigradu, cesarja Mihaela, naj mu pošlje krščanskih misijonarjev, ki bodo zmožni slovenskega jezika. Prav rad je cesar tej želji vstregel ter je poslal na Moravsko dva učena Solunčana, brata Konstantina in Metoda, katera je knez Rastislav z velikim veseljem sprejel.

Pobožna moža sta začela ondotni narod podučevati v sveti veri in ga h krščanskemu življenju napeljevati. Slovensko ljudstvo ju je z radostjo poslušalo in mahoma je po vsej Moravski zasijala prijazna luč krščanstva. Ker pa je Rastislav previdel, da bi Moravska zamogla še le potem napredovati in prav okrepiti se, ko bi kakor v političnem, tako v cerkvenem oziru postala popolnoma neodvisna od Nemcev, zato je delal na to, da bi moravska država dobila lastnega škofa. Ovo svojo željo je naznanil papežu v posebnem pismu, v katerem je opisal tudi blago delovanje solunskih bratov na Moravskem. Papež Miklavž I., se je jako razveselil in je Konstantina in Metoda poklical v Rim. Proti koncu l. 867. se vesela odpravila na dolgo in težavno pot. Med potjo se oglasila v Panoniji pri slovenskem knezu Kocelu, ki je očetu Privini okoli l. 863. sledil ter se nekaj časa pri njem pomudila. Potem potujeta dalje skozi Ptuj čez sedanje Kranjsko in Primorsko in dospeta v drugi polovici l. 868. v Rim. Papež Hadrijan II., ki je Miklavžu sledil, ju je z veliko častjo sprejel in na Štefanovo t. l. v škofa, njune učence pa v duhovnike in dijakone posvetil. Konstantin si je kot škof izvolil ime Ciril. Pri tej priložnosti je papež odobril njuni slovenski prevod liturgičnih knjig in dovolil rabo slovenskega jezika pri božji službi.

(Dalje prih.)

Smešnica 23. Sodnik ima pred seboj tatú, ki je čisto na pravi poti, da postane, če že ni, tat iz navade. „Mož“, mu torej reče z nevoljo, „sedaj stojite za tata že tretjo krat pred menoj, to ni...“ „Oj, žlahtni gospod“, seže mu tat naglo v besedo, „to tudi meni ni po volji“.

Razne stvari.

(Sv. birma.) V stolni cerkvi v Mariboru ne bode o binkošti sv. birme, ampak še le katero nedeljo pozneje. Nj. ekselencija, mil. knezoškof so namreč zboleli in bi ne mogli vsled tega lahko na-se vzeti truda, ki ga tirja to sv. dejanje.

(Ces. milost.) Nj. veličanstvo, svitli cesar so darovali podružnici čč. šolskih sester iz Maribora, katero imajo v Repnjah na Kranjskem, 100 gld. iz lastnega premoženja.

(Častno občanstvo.) Občina v koroških Borovljah si je imenovala dež. predsednika, barona Schmid-Zabierowa za častnega občana. To sicer pri takem gospodu ne pomenja veliko, vendar pa je g. baron bojda pohvalil g. župana za to. No oba pač vesta, čemu je dobro — tako občanstvo!

(Slov. šola.) Kakor se nam poroča, trudi se g. P. Kapun, nadučitelj v Konjicah, na vse pretege za to, da odvrne tamošnje slov. kmete od tega, da se potegnejo za slov. šolo. Mi poznamo moža in za to znamo, da dela to, ker se boji šole, v kateri bi ne bilo mesta za-nj.

(Pozor!) Po slov. štajarji se klati nek Nemec, doma iz Württemberg, ter kupuje že naprej sadje. Mi svarimo pred njim bralce, kajti možu je le na tem, da zaplete koga v tožbo. Sadu na drevesu ali mačke v žakli ne kupi nihče, če je tudi doma kje — v Nemčiji.

(Šulverein.) Loče pri Konjicah so bile letos, sicer pa že tudi v časih poprej, imele srečo, da je v njih podružnica šulvereina imela svoje zborovanje. Njo „rihtava“ poslej nek g. usnar iz Konjic, nek poljanček pa drži njeno kaso in kaj dela pri njej mlinar iz Loč, to pa se nam še ne poroča, pač pa, da ima podružnica svojega mišaka. Srečni šulverein!

(Kosmato prijateljstvo.) Odkar se vrše letos volitve obč. zastopov, ima naša prijateljica v poštnih ulicah v Mariboru, po dom. „Marbg. Ztg.“, vestno vsa imena izvoljenih mož. Čudno se zdi to ljudem po raznih občinah, da je „Mbg. Ztg.“ ob enem glasilo c. kr. gosposke, ki ima v rokah volitve in pa oznanilna knjiga luterancev v Mariboru.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) darovali so čč. gg. bogoslovci po č. g. Janko Munda 10 fl. 62 kr. A. M. 5 fl. V Ljutomeru po g. M. Karba blag. gg.: Fran Sršen 2 gld., M. Zemljič, dr. Farkaš, dr. Spešič, Ferd. Šoštarič, M. Osenjak, A. Slamberger, J. Vavpotič,

J. Ivančič, J. Freuensfeld, M. Karba, po 1 fl., J. Horvat, J. Karba, J. Gomilšek, N. Hausenbühler, J. Sever, A. Misja, po 50 kr., J. Deseñibus, J. Čagran, N. Sneider, po 40 kr., A. Vršič, J. Volovec, po 30 kr., F. Herzog, J. Klabučar, J. Tratnik, J. Lašič, po 20 kr. Vkup 17 fl. 60 kr. 5 gld., katere so darovali blag. gg.: okrajni glavar baron Mac-Nevin, J. Steyer, J. Duler in gospa Steyer za gimn. podporno društvo, je imel podpisani čast izročiti c. kr. gimn. ravnatelju v Mariboru. Bog plati!

A. Meško, denar. dij. kuhinje.

(Posojilnica) v Mariboru imela je meseca maja 1889 dohodkov 41.057 fl. 7 kr., stroškov 32.762 fl. 42 kr., toraj skupnega denarnega prometa 73.819 fl. 49 kr.

(Posojilnica) na Ptuji nese se prav dobro. Udov šteje 2005, posojil ima za 253.668 fl. 57 kr., hranil 202.257 fl. 84 kr. in dobička ji je nateklo l. 1888 že na 2221 fl. 62 kr. Prometa je imela 519.734 fl. 92 kr.

(Živinski sejem.) Na den sv. Vrbana imajo v Ormoži živinski sejem in so bili letos z njim prav zadovoljni. Živine je bilo blizu 420 glav in iz večine je dobila ona svojega kupca.

(Stekel pes) poteplje se pri Planini. Ogrizel je že, kakor se nam poroča, tri ljudi, dva psa in nekaj svinj. Mrcino sicer pridno lovijo, toda doslej še je niso vkončali.

(Žganje.) Nek Jakob Vrecelj, doma iz Žitancev v slov. gor., je bil na poti v Maribor — k vojaškim vajam, ali našli so ga v gozdu mrtvega. Smrti mu je bilo, kakor so našli, žganje krivo.

(Strela) je ubila J. Sparavca, posestnika iz Partinje v slov. gor. Mož je bil pri priči mrtev, ni pa bilo posebnih ran na njem.

(Tatovi.) Za Sotljo se klatijo predrzni tatovi. Po noči pred zadnjo soboto so pri sv. Križu tik Slatine strli v prodajalnico kupca F. O. Pek, ki je tikoma zraven bedel pri delu, jih je zapazil in odgnal. Nekaj dni pozneje smo slišali, da so bili v sosednji Pristavi. So-li imeli bolj srečo, ne vemo. Toraj pozor!

(Tatvina) V nadžupnijski arhiv v Šmartnu pri Slov. Gradci so bili po noči od 25. do 26. maja vlomili tatje, potem, ko so okensko okrižje z drogom iztrgali in so blagajnico nadžupnijske cerkve z 151 gld. 21 kr., sv. Jurija s 5 gld. 96½ kr. in sv. Filipa s 3 gld. 70 kr. odnesli; blagajnice peterih drugih cerkev pa so celo pri miru pustili, akoravno je bilo 72 gld. 41 kr. v njih. Za to se sodi, da so bili odpojeni, kajti razmere kažejo, da so bili kos še le po polnoči se dela lotiti in da niso bili kos ga dovršiti. Skrinjice so za kozolecem razbili, pisma pa razmetali. Dva sumljiva človeka so že v nedeljo 26. maja zaprli;

tretjega pa v torek potem. Pri kozolci so bili dletvo pozabili.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Jože Toporišič, župnik v Št. Lovrenci na kor. žel. in č. g. Anton Šibal, župnik v Sevnici, sta postala kn. šk. duh. svetovalca. Č. g. Jernej Pernat, kaplan pri sv. Rupertu nad Laškim trgom, je izstopil za voljo bolezni iz službe.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Heber 10 fl., Pajmon 4 fl. (ustn. in letn. dipl.), Stranjšak Mart. 2 fl., Rotnik 2 fl., Novak Ivan 2 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 1. junija 1889:	29, 77, 39, 49, 51
V Lincu " "	59, 60, 86, 71, 2

Oznaniło.

Na štajarski deželni kmetijski šoli v Grottenhofu pri Gradci se odda z začetkom šolskega leta 1889/90, to je od 15. sept. 1889 10 deželnih brezplačnih mest. Namen te šole je daljna odgoja sinov štajarskih gospodarjev na podlagi v ljudski šoli zadobljenih znanosti.

Vsak učenec mora 2 leti, ako pa nima potrebne znanosti, 3 leta na zavodu ostati, dobi tam stanovanje, navadno hrano in se mora udeležiti poduka in gospodarstvenega dela.

Za obleko in obutalo mora vsak sam skrbeti.

Učenci morajo biti ob času vstopa v zavod najmanj 16 let stari, krepkega in zdravega telesa, nravni in morajo dopričati, da so izpuščeni iz ljudske šole.

Prošnjiki za ta mesta naj svoje prošnje s krstnim, domovinskim listom, s spričevalom o zdravju, cepljenji koz, nravi in s šolskim spričevalom, z dokazom o premoženju potrjenim od župana, ravnatelju dež. kmetijske šole vsaj do 15. julija 1889 osebno izročijo.

Gradec 20. majnika 1889.

Od štaj. dež. odbora.

Ferd. Binder v Trstu

kupuje in plača vedno po najvišjih cenah fižol, koruzo, oves in druge domače pridelke.

Priponudbe in uzore pošiljajo naj se direktno.

2-3

Priletnega pobožnega mlinarja

krojaškega pomagača

in

učenca za krojaško delo

sprejme takoj

Peter Mejač

v Ribnici ob kor. železnici.

2-3